

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж2-По1 215/22
28.11.2022. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Наде Хаџи-Перић и Оливере Анђелковић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Стефана Јокића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Оливере Ђорђевић, браниоца окривљених АА и ВВ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљених ГГ и ДД, адвоката Владана Живковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Николе Думнића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Ђорђа Томића и браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Шарића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кв-По1бр. 620/22 (К-По1бр. 137/22) од 04.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Стефана Јокића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Оливере Ђорђевић, браниоца окривљених АА и ВВ, адвоката Марка Јанковића, браниоца окривљених ГГ и ДД, адвоката Владана Живковића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Николе Думнића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Ђорђа Томића и браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Шарића, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кв-По1бр. 620/22 (К-По1бр. 137/22) од 04.11.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кв-По1бр. 620/22 (К-По1бр. 137/22) од 04.11.2022. године, ставом првим према окривљеном АА, окривљеном ВВ, окривљеном ББ, окривљеном ГГ и окривљеном ДД, продужен је притвор који је окривљенима АА, ВВ и ББ одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп-По1 13/22 од 16.04.2022. године и који им се рачуна од 14.04.2022. године, када су лишени слободе и то окривљенима **АА и ББ** из законских разлога

прописаних одредбом члана **211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП**, окривљеном **ВВ** из законских разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, окривљеном **ГГ** одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељења за организовани криминал Кпп-По1 13/22 од 18.04.2022. године, које је остављено на снази решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп-По1 13/22 од 21.07.2022. године, а који му се рачуна од 20.07.2022. године, када је лишен слободе, из законских разлога прописаних одредбом члана **211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП**, окривљеном **ДД** одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп-По1 15/22 од 19.04.2022. године, које је остављено на снази решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп-По1 15/22 од 15.06.2022. године, а који му се рачуна од 14.06.2022. године, када је лишен слободе, из законских разлога прописаних одредбом члана **211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП**, који притвор им по овом решењу може трајати 30 (тридесет) дана.

Ставом другим, према окривљеном **ЂЂ**, који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп-По1 13/22 од 16.04.2022. године, који му се рачуна од 14.04.2022. године, када је лишен слободе, на основу члана 189 став 3 у вези става 1 ЗКП и члана 208 и 190 став 1 у вези са чланом 188 став 6 ЗКП, **мера притвора** која је одређена решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп-По1 13/22 од 16.04.2022. године, **замењује мером забране напуштања стана**, па се забрањује окривљеном **ЂЂ** да без одобрења суда напусти стан на адреси у ..., улица ... број ..., стан број ... На основу одредбе члана 190 ЗКП у вези са чланом 188 став 6 ЗКП налаже се да се према окривљеном **ЂЂ** коме је одређена мера забране напуштања стана, **примени електронски надзор** ради контролисања поштовања ограничења, при чему ће се уређај за лоцирање и одашиљач ставити на зглоб руке или ноге окривљеног, односно на други начин причврстити од стране стручног лица које ће при том окривљеном дати детаљна упутства о начину рада уређаја. Окривљени може без одобрења суда напустити стан у коме борави, само ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лица са којима живи у стану, односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи, или имовину већег обима, с тим што је суд дужан да о напуштању стана, разлогу и месту на коме се тренутно налази, без одлагања обавести повереника из органа управе надлежног за извршење кривичних санкција. Стручно лице рукује уређајима којим се даљински прати кретање окривљеног и његов положај у простору – пријемником, а електронски надзор обавља орган државне управе надлежан за извршење кривичних санкција. Упозорава се окривљени да се против њега може одредити притвор, ако прекрши изречену забрану. Изречена мера забране напуштања стана може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

Против наведеног решења жалбе су изјавили:

-Тужилаштво за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на

став два изреке побијаног решења за окривљеног ЂЂ, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, или га преиначи тако што ће према окривљеном ЂЂ продужити притвор на основу одредбе члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Стефан Јокић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу браниоца окривљеног, окривљеном ББ укине притвор и истог одмах пусти на слободу или да се предмет врати на поновно одлучивање,

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Оливера Ђорђевић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде кривичног закона, са предлогом да се преиначи побијано решење, окривљеном ВВ укине притвор или исти замени мером кућног притвора уз електронски надзор, или се прихвати понуђено јемство, или да се ожалбено решење укине и врати на поновно разматрање и одлучивање са достављањем у фотокопији медицинске документације и решења Адвокатске коморе Београда којом је одређена привремена забрана бављења адвокатуром за окривљеног ВВ,

-бранилац окривљених АА и ВВ, адвокат Марко Јанковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијано решење, окривљеном АА и ВВ укине притвор или га замени блажом мером забране напуштања стана из члана 208 ЗКП, или да се побијано решење укине и предмет врати на поновно одлучивање,

-бранилац окривљених ГГ и ДД, адвокат Владан Живковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијано решење тако што ће окривљенима ГГ и ДД укинути притвор и исте одмах пустити на слободу, или да усвоји жалбу, укине ожалбено решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Никола Думнић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијано решење тако што ће окривљеном ББ укинути притвор и исти евентуално заменити неком од блажих мера, укључујући и меру забране напуштања просторија на којој се окривљени налазио до 14.04.2022. године или са предлогом да се побијано решење укине и предмет врати на поновно одлучивање,

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Ђорђе Томић, због битне повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијано решење, окривљеном ВВ укине притвор или исти замени мером кућног притвора уз електронски надзор, или ожалбено решење укине и врати на поновно разматрање и одлучивање, достављајући фотокопију решења Адвокатске коморе Београда којом је одређена привремена забрана бављења адвокатуром ВВ,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Данило Шарић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, са предлогом да се побијано решење преиначи и окривљеном укине притвор, или побијано решење преиначи и меру притвора замени мером забране напуштања стана или да усвоји жалбу, укине побијано решење у целости.

Разматрајући списе предмета и побијано решење, поводом изјављених жалби, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је у седници већа одржаној дана 28.11.2022. године, у смислу члана 467 став 2 ЗКП, нашао:

Жалбе су неосноване.

Правилно је веће првостепеног суда, на основу одредбе члана 189 став 3 ЗКП у вези става 1 ЗКП и члана 208 и 190 став 1 у вези члана 188 став 6 ЗКП, нашло да разлози због којих је притвор према окривљеном ЂЂ био одређен и продужаван на основу одредбе члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, нису више таквог интензитета да оправдавају трајање притвора као најтеже мере, па је исти заменио мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора.

Оспоравајући овакав закључак првостепеног суда Тужилац за организовани криминал у изјављеној жалби детаљно понавља разлоге који су у досадашњој фази поступка оправдавали задржавање окривљеног ЂЂ у притвору из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, суштински указујући да је степен опасности да ће окривљени у случају боравка на слободи у кратком временском периоду поновити кривично дело и даље таквог интензитета да се може спречити једино мером притвора, а не неком другом, блажом мером.

Међутим, насупрот изнетим жалбеним наводима, правилно је првостепени суд имајући у виду своју дужност да трајање притвора сведе на најкраће неопходно време и да води рачуна да се тежа мера не примењује ако се иста сврха може постићи блажом мером, закључио да је адекватна мера за несметано окончање кривичног поступка, мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора, која мера је и по налажењу овог суда довољна да би се у даљем току поступка обезбедило несметано вођење кривичног поступка, посебно имајући у виду чињеницу да је окривљени ЂЂ неосуђиван, узимајући у обзир и време које је до сада провео у притвору, због чега је правилно закључио да у односу на окривљеног ЂЂ има месту да се притвор као најтежа мера замени блажом мером – мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора, па је жалба Тужиоца за организовани криминал, оцењена као неоснована.

Надаље, правилно је веће првостепеног суда поступајући по службеној дужности у смислу одредбе члана 216 став 3 ЗКП, нашло да и даље стоје разлози за задржавање у притвору и то окривљених АА и ББ, из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, окривљеног ВВ из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, окривљеног ГГ из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП и окривљеног ДД из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, о чему је у образложењу побијаног решења дао јасне,

индивидуализоване и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Бранилац окривљеног ББ у изјављеној жалби указује да је побијано решење донето уз битне повреде одредаба кривичног поступка, јер се у истом не наводе јасни и правилни разлози због чега се сматра да је притвор неопходан као најтежа мера, и не узима се у обзир да је по већ ранијој изреченој пресуди у поступку у предмету који је здружен овом предмету према окривљеном ББ била примењивана блажа мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора, указујући на дужност свих органа да трајање притвора сведу на најкраће могуће време.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Оливера Ђорђевић у изјављеној жалби суштински указује да побијано решење не садржи довољне, јасне и аргументоване разлоге који би оправдавали трајање притвора према окривљеном, да су приликом доношења побијаног решења занемарене личне и породичне прилике окривљеног, а посебно да је окривљеном озбиљно нарушено и угрожено здравствено стање које се свакодневно погоршава боравком у притвору, за шта у изјављеној жалби одбрана прилаже и медицинску документацију и предлаже изрицање блаже мере.

Бранилац окривљеног АА и ВВ, адвокат Марко Јанковић у изјављеној жалби указује да је побијано решење донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка указујући да је за одређивање притвора неопходан услов и то постојање основане сумње да су окривљени извршили кривично дело, суштински указујући да не постоји опасност од бекства окривљених односно ризик да ће поновити кривично дело у кратком временском периоду, у тој мери да би захтевали меру притвора као најтежу законом прописану меру за обезбеђење присуства окривљених и несметано вођење кривичног поступка, указујући да би се и блажом мером остварила иста сврха, а коју и предлаже, односно меру забране напуштања стана из члана 208 ЗКП.

Бранилац окривљених ГГ и ДД, адвокат Владан Живковић у изјављеној жалби указује да је побијано решење донето без упуштања првостепеног суда у списе предмета, и простим копирањем наредбе о спровођењу истраге или неког од решења о продужењу притвора из истраге, указујући да је првостепени суд погрешно утврдио да су окривљени ГГ и ДД одређено време били у бекству, те да не постоји опасност да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело уколико се нађу на слободи или им се изрекне нека од блажих мера, јер се ради о неосуђиваним лицима, због чега предлаже блажу меру.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Никола Думнић у изјављеној жалби указује да су разлози за продужење притвора у побијаном решењу нејасни и у знатној мери противречни, да не постоји опасност од бекства окривљеног ББ односно ризик да ће поновити кривично дело у кратком временском периоду уколико се нађе на слободи у тој мери да би захтевали меру притвора као најтежу законом прописану меру за обезбеђење присуства окривљеног и несметано вођење кривичног поступка, због чега се предлаже изрицање блаже мере забране напуштања просторија у којима се окривљени налазио до дана лишења слободе.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Ђорђе Томић указујући да је побијано решење донето уз битне повреде одредаба кривичног поступка, да се ради о

неосуђиваном лицу, да му је озбиљно нарушено здравствено стање, да је према њему изречена мера забране бављења адвокатуром, због чега се предлаже изрицање блаже мере кућног притвора уз електронски надзор, којом би се остварила иста сврха.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Данило Шарић указујући да суд у побијаном решењу није изнео ниједан конкретан доказ који би оправдао закључак да постоје разлози за продужење притвора окривљеном односно да не постоји опасност од бекства окривљеног нити ризик од понављања кривичног дела. При том се у жалби браниоца даје детаљна анализа доказа у списима предмета и оспорава постојање основане сумње указујући да не постоји ниједан доказ да је окривљени извршио кривична дела, због чега предлаже да му се притвор као најтежа мера замени блажом мером забране напуштања стана.

Међутим, по налажењу овог суда, правилно је првостепени суд закључио да је притвор нужна и неопходна мера за несметано вођење конкретног кривичног поступка, о чему је у образложењу дао јасне и убедљиве разлоге због чега нема места замени мере притвора блажом законом прописаном мером, па су жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, оцењене као неосноване.

Наиме, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, правилно је првостепени суд окривљенима АА, ББ, ГГ и ДД продужио притвор из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП, јер из списка предмета произлази постојање основане сумње да су наведени окривљени заједно са окривљенима ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, АА, ЂЂ, ИИ, ЈЈ, КК и ЛЛ, као припадници организоване криминалне групе извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ, односно да постоји основана сумња да су окривљени деловали у саставу добро организоване криминалне групе, коју је организовао окривљени АА, а која ОКГ је деловала у дужем временском периоду и то од неутврђеног дана почетком 2020. године до 14.04.2022. године, ради вршења различитих кривичних дела у циљу стицања финансијске и друге користи, при чему су њени припадници имали унапред одређене улоге и задатке, те су по добијеним инструкцијама и упутствима поступали у циљу предузимања радњи извршења кривичних дела и то кривичног дела тешко убиство из члана 114 КЗ, кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 КЗ, кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 КЗ, кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ и кривичног дела из члана 98 Закона о тајности података. Поред тога, окривљени АА је основано сумњив да је инкриминисане радње предузимао током извршења мере притвора у Посебној притворској јединици Окружног затвора у Београду и мере забране напуштања стана, дакле мера лишења слободе, које су против њега одређене у кривичном поступку који се води пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал у предмету К.По1 бр.82/16, те да је пресуда у предмету К.По1 бр.82/16 од 10.12.2018. године којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година у међувремену постала правноснажна, као и да се ради о лицу без сталног запослења и редовних прихода, да је окривљени ББ лице без имовине, запослења и редовних извора прихода, да окривљени ГГ не живи на пријављеној адреси више од

десет година, да непријављено борави на другој адреси, а коју адресу је навео да је на истој живео до доласка у Црну Гору, те да је као нову адресу навео адресу стана на којој стан изнајмљује његова ванбрачна супруга, чињеница да је исти био недоступан државним органима због чега му је и одређен притвор, да није затечен на адреси пријављеног пребивалишта приликом претреса стана и да је екстрадиран из Црне Горе, у вези са чињеницом да је окривљени упознат са тим да се против њега води кривични поступак, да окривљени ДД приликом претреса стана није затечен односно пронађен на адреси пријављеног пребивалишта, након чега је расписана потрага за њим и интензивно се трагало два месеца, да је слободе лишен по протеклу од два месеца од доношења решења о одређивању притвора и расписивању потернице, те околност да приликом саслушања пред судијом за претходни поступак није желео да наведе где је боравио у наведеном периоду, односно да се налазио у бекству два месеца, све у вези са чињеницом да је био упознат да се против њега води кривични поступак, то напред наведене околности доведене у везу са висином запређених казни, и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење представљају особите околности које указују да ће се наведени окривљени у случају боравка на слободи крити, односно дати у бекство и бити недоступни органима поступка, због чега притвор по наведеном законском основу из члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП у односу на ове окривљене представља нужну и неопходну меру за обезбеђење присуства окривљених и несметаног вођења овог кривичног поступка.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, правилно је првостепени суд окривљенима АА, ВВ, ББ, ГГ и ДД продужио притвор из разлога прописаних одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, јер из списка предмета произлази постојање основане сумње да су наведени окривљени извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ, односно да постоји основана сумња да су окривљени деловали у саставу добро организоване криминалне групе, коју је организовао окривљени АА, а која ОКГ је деловала у дужем временском периоду и то од неутврђеног дана почетком 2020. године до 14.04.2022. године, ради вршења различитих кривичних дела у циљу стицања финансијске и друге користи, при чему су њени припадници имали унапред одређене улоге и задатке, те су по добијеним инструкцијама и упутствима поступали у циљу предузимања радњи извршења кривичних дела и то кривичног дела тешко убиство из члана 114 КЗ, кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 КЗ, кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 КЗ, кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ и кривичног дела из члана 98 Закона о тајности података.

Поред наведеног, првостепени суд је приликом доношења одлуке имао у виду да је организована криминална група деловала у међународним размерама у дужем временском периоду и то од неутврђеног дана почетком 2020. године до 14.04.2022. године, те ангажовање великог броја људи, припадника организоване криминалне групе, односно да начин предузимања радњи извршења за које су окривљени основано сумњиви да су предузимали у дужем временском периоду указују да исте нису биле усмерене на једну радњу, нити су пак биле временски ограничене, а све у вези са чињеницом да су даље активности ове ОКГ спречене искључиво акцијом полиције, што све укупно указује на изузетно висок степен упорности у предузимању

инкриминисаних радњи за које су окривљени основано сумњиви. Надаље, правилно је првостепени суд имао у виду да је окривљени АА основано сумњив да је инкриминисане радње предузимао током извршења мере притвора у Посебној притворској јединици Окружног затвора у Београду и мере забране напуштања стана, дакле мера лишења слободе које су против њега одређене у кривичном поступку који се води пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, у предмету К.По1 бр.82/16, да је пресуда у предмету К.По1 бр.82/16 од 10.12.2018. године којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година у муђувремену постала правноснажна, да је окривљени ВВ основано сумњив да је инкриминисане радње предузимао као бранилац окривљеног АА користећи управо ово својство и могућност непосредног контакта са истим за време док се налази у притвору, као и на мери забране напуштања стана, али и у контактима преко криптованих телефона са SKY апликациојом, да је окривљени ББ према извештају из казнене евиденције осуђиван пресудом Вишег суда у Београду К.бр.1152/10 од 06.04.2011. године, због извршења кривичног дела из члана 23 став 3 у вези става 1 Закона о јавном реду и миру на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, да је окривљени ГГ основано сумњив да је инкриминисане радње предузимао као припадник МУП Републике Србије и да је у време извршења кривичног дела био начелник Службе за криминалистичко обавештајне послове, да је окривљени ДД је основано сумњив да је инкриминисане радње предузимао као припадник МУП Републике Србије и да је у време извршења кривичног дела био заменик начелника Службе за криминалистичко обавештајне послове, те имајући у виду да су окривљени основано сумњиви да су били припадници организоване криминалне групе која је инкриминисане радње предузимала у дужем временском периоду (а окривљени АА као организатор) и у међународним размерама и да је у даљем предузимању истих спречена искључиво акцијом полиције, при чему су улоге и задаци припадника ОКГ групе биле унапред одређене и нису биле усмерене на предузимање једне радње нити временски ограничене, то напред наведене околности и по оцени Апелационог суда у Београду представљају особите околности које указују на опасност да ће окривљени сваки понаособ у кратком временском периоду поновити кривична дела, због чега је притвор и по законском основу из члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, у односу на наведене окривљене нужна и неопходна мера, на коју одлуку није од утицаја била ни чињеница да су окривљени ВВ, окривљени ГГ и окривљени ДД неосуђивана лица, како је то правилно имао у виду и првостепени суд приликом доношења побјаног решења ближе наведеном на страни 11 образложења истог.

Надаље, правилно је првостепени суд приликом одлучивања о даљим разлозима задржавања окривљеног у притвору имао у виду одредбу члана 189 став 1 ЗКП, којом је прописано да ће орган поступка водити рачуна да се не примењује тежа мера ако се иста сврха може постићи блажом мером, као и одредбу члана 210 ЗКП, којом је прописана обавеза суда да трајање притвора сведе на најкраће неопходно време и да у току целог поступка притвор укине чим престану разлози због којих је притвор био одређен, те да притвор представља меру обезбеђења присуства окривљених у циљу несметаног вођења кривичног поступка, првостепени суд је и по оцени овог суда извео правилан закључак да се у конкретном случају сврха обезбеђења присуства окривљених и несметано вођење овог кривичног поступка за сада може обезбедити једино мером притвора као најтежом мером, а не применом неке друге блаже мере, која

се између осталог предлаже у изјављеним жалбама бранилаца наведених окривљених.

Апелациони суд у Београду је имао у виду и жалбене наводе бранилаца окривљеног ВВ којима се указује на његово лоше здравствено стање, због чега одбрана сматра да према њему има места укидању притвора и изрицању блаже мере, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку, с обзиром да је окривљеном у притворској јединици обезбеђења адекватна здравствена помоћ и нега, како то произлази и из приложене медицинске документације уз жалбу браниоца окривљеног.

Што се тиче жалбених навода бранилаца окривљеног ВВ и окривљеног АА којима се оспорава правилност и законитост побијаног решења и указује да код окривљеног ВВ нису пронађени SKY телефони, а да бранилац окривљеног АА оспорава доказе који су прибављени коришћењем наведених SKY апликација и исти су без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари, имајући у виду чињеницу да из списка предмета произлази постојање основане сумње да су окривљени извршили кривична дела на начин описан у оптужном акту, док ће питање доказа, па и оних који се односе на SKY телефоне бити предмет оцене судећег већа на главном претресу у контрадикторном поступку.

Пошто се, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење жалбеним наводима бранилаца окривљених не доводи у сумњу правилност и законитост побијаног решења, то су жалбе одбијене као неосноване.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 467 став 4 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-виши саветник
Слађан Лазић,с.р.**

**Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић